

Rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30.04.1965, sp. zn. 1 To 96/65, ECLI:CZ:KSHK:1965:1.TO.96.1965.1

Číslo: 39/1965

Právní věta: Při hodnocení recidivy pachatele z hlediska možnosti jeho nápravy musí soud přihlížet k povaze předchozí trestné činnosti, k odstupu doby od posledního odsouzení, k celkovému způsobu jeho života a k pohnutce jeho dalšího trestného činu, aby mohl učinit správný závěr o trestu ve smyslu ustanovení § 23 odst. 1, § 31 odst. 1, § 58 odst. 1 písm. a) tr. zák.

Soud: Krajský soud v Hradci Králové

Datum rozhodnutí: 30.04.1965

Spisová značka: 1 To 96/65

Číslo rozhodnutí: 39

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Recidiva, Ukládání trestu

Předpisy: 140/1961 Sb. § 31
§ 58 odst. 1 písm. a

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 39/1965 sb. rozh.

Při hodnocení recidivy pachatele z hlediska možnosti jeho nápravy musí soud přihlížet k povaze předchozí trestné činnosti, k odstupu doby od posledního odsouzení, k celkovému způsobu jeho života a k pohnutce jeho dalšího trestného činu, aby mohl učinit správný závěr o trestu ve smyslu ustanovení § 23 odst. 1, § 31 odst. 1, § 58 odst. 1 písm. a) tr. zák.

(Rozhodnutí krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. dubna 1965, sp. zn. [1 To 96/65.](#))

Obžalovaný A. byl rozsudkem okresního soudu v Pardubicích dne 28. 8. 1964 sp. zn. 2 T 69/64 uznán vinným trestným činem rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. a) tr. zák., jehož se dopustil tím, že dne 7. 7. 1964 odcizil v JZD Lhota-Škudly 5,70 kg námelu, který za částku 456,- Kčs prodal v krajské nákupně léčivých bylin. Za tento trestný čin byl mu podle § 132 odst. 1 tr. zák. uložen trest odnětí svobody v trvání šesti měsíců, jehož výkon byl podle § 58 odst. 1 písm. a), § 59 odst. 1 tr. zák. podmíněně odložen na zkušební dobu dvou roků.

Proti tomuto rozsudku podal okresní prokurátor odvolání, jímž napadal jednak výši trestu odnětí

svobody, jednak podmíněný odklad výkonu trestu. Krajský soud na základě tohoto odvolání rozsudkem z 15. 9. 1964 sp. zn. 1 To 217/64 zrušil napadený rozsudek okresního soudu ve výroku o trestu a uložil obžalovanému trest odnětí svobody v trvání deseti měsíců, jehož výkon odložil podmíněně na dobu tří roků.

Ke stížnosti pro porušení zákona, podané generálním prokurátorem, Nejvyšší soud rozsudkem z 19. 2. 1965, sp. zn. 5 Tz 3/65 zrušil ve výroku o trestu rozsudek krajského soudu v Hradci Králové a přikázal tomuto soudu věc k novému projednání a rozhodnutí, přičemž shledal porušení zákona v tom, že krajský soud, ač obžalovaný byl před tím vícekrát trestán, nevyžádal si spisy o jeho předchozích odsouzeních, nezajistil tak dostatek podkladů pro správné posouzení osoby pachatele a možnosti jeho nápravy a přesto odvolání okresního prokurátora do podmíněného odkladu výkonu trestu zamítl.

Krajský soud v Hradci Králové po doplnění řízení ve smyslu pokynů, obsažených v rozsudku Nejvyššího soudu znovu rozhodl rozsudkem z 30. 4. 1965 sp. zn. [1 To 96/65](#), jímž obžalovanému A. uložil trest odnětí svobody v trvání deseti měsíců podmíněně na 3 roku.

Z odůvodnění:

Odvolací soud ve smyslu pokynů Nejvyššího soudu vyžádal všechny trestní spisy o předchozích odsouzeních obžalovaného a doplnil důkazní řízení vyžádáním nových zpráv o pověsti obžalovaného a jeho pracovní morálce.

Z obsahu předchozích spisů o odsouzení obžalovaného bylo zjištěno, že tři prvá odsouzení z r. 1956 byla u obžalovaného vyslovena jako u mladistvého a vesměs za jednání, která svou podstatou byla by proviněními. Výše škody odsouzených věcí nedosahovala totiž zdaleka 500,- Kčs. Dále byl v těchto případech také odsouzen pro to, že zameškával pracovní směny, neboť bezdůvodně opustil zaměstnání. Rovněž další 2 odsouzení z rozsudků, vynesných v r. 1957, byla pro trestnou činnost spáchanou v r. 1956, tedy na samé hranici jeho zletilosti. I v těchto případech jednalo se o trestnou činnost menší závažnosti a dále pak o dva přestupky. V jednom případě jednal pak z návodu staršího a zkušenějšího spolupachatele. Posledně byl obžalovaný odsouzen v červenci 1958 pro 3 trestné činy k trestu odnětí svobody v trvání dvou a půl roku nepodmíněně. Z obsahu trestního spisu i rozsudku je patrné, že šlo o trestnou činnost, spočívající v tom, že přes jeden měsíc v r. 1958 nepracoval a během té doby vylákal na sedmi kamarádech menší peněžní částky, ze kterých žil. Konečně pak si vypůjčil čtyři gramodesky, které prodal. Od r. 1958 již soudně ani jinak trestán nebyl. I od odpykání posledního trestu uplynula doba již několika let. Podle zpráv o pověsti i pracovních posudků, obžalovaný se od té doby podstatně změnil, zejména našel dobrý poměr k práci, řádně se choval, takže nebylo na něho stížností a rovněž řádně se staral o svou rodinu a tři nezletilé děti.

Uvedené zjištění nemohou ovšem odůvodnit uložení trestu na samé spodní hranici trestní sazby. První soud nesprávně zhodnotil stupeň společenské nebezpečnosti jednání obžalovaného, právě s přihlédnutím k okolnosti, že byl již vícekrát pro majetkové delikty odsouzen. Proto odvolací soud shledal odvolání prokurátora částečně odůvodněným a po zrušení výroku o trestu uložil obžalovanému sám nový trest, přiměřeně vyšší, který odpovídá okolnostem případu i osobě pachatele. Po zhodnocení všech předchozích odsouzení obžalovaného i způsobu života po odpykání posledního trestu neshledal však odvolací soud důvod pro vyslovení nepodmíněného trestu odnětí svobody, tak, jak to požadoval prokurátor. Nelze přehlížet, že od posledního odsouzení uběhla již řada let, předchozí trestná činnost byla obžalovaným spáchána v době, kdy mu většinou nebylo ještě ani 18 let, nebo na samé hranici zletilosti, tedy v době, kdy se u mladého člověka projevuje lehkomyšlnost, neuváženost a další jevy, související s nedostatkem věku. Naproti tomu v pozdější době obžalovaný celkovým způsobem života prokázal, že se zprostil předcházejících charakterových nedostatků a celkový jeho vývoj směřoval k řádnému vedení života. Nová trestná činnost, které se

dopustil, jeví se nikoliv jako běžné pokračování v předchozím páčání majetkových trestných činů, ale jako ojedinělé vybočení z celkového nynějšího způsobu života. Proto odvolací soud nepovažuje předchozí odsouzení obžalovaného za okolnosti, které by odůvodňovaly bez dalšího uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody. Obžalovaný zvýšil svoji kvalifikaci a jako traktorista JZD pracuje k plné spokojenosti, a i pro svou rodinu tím zajišťuje dobrou životní úroveň. Lze tedy s přihlédnutím k celkovému vývoji obžalovaného předpokládat, že k splnění účelu trestu v tomto případě s ohledem na menší škodu, postačí pouhá pohrůžka trestem a delší zkušební doba. Proto v tomto směru odvolání prokurátora vyhověno nebylo a obžalovanému byl přiznán podmíněný odklad výkonu trestu, byť i na delší zkušební dobu.